

- Naruszenie zasady dobrego zarządzania finansowego i procedury rozliczania zgodności określonej w art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013 w związku z zastosowaniem bezzasadnych korekt finansowych;
 - Naruszenie procedury rozliczania zgodności określonej w art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013 i wskazówek dotyczących wyliczania korekt finansowych w związku z zastosowaną zgodnie ze środkiem 311 korektą finansową za lata budżetowe 2013 r., 2014 r. i 2015 r.;
 - Naruszenie wskazówek dotyczących wyliczania korekt finansowych w związku z zastosowaniem wysokości korekty finansowej, która nie jest proporcjonalna do rzeczywistego ryzyka szkody materialnej grożącej Unii;
 - Naruszenie procedury rozliczania zgodności określonej w art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013 i wskazówek dotyczących wyliczania korekt finansowych przy zastosowaniu korekt finansowych w związku z dostateczną jakością kontroli na miejscu;
 - Naruszenie art. 34 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego nr 908/2014, art. 12 ust. 8 rozporządzenia delegowanego nr 907/2014, wskazówek dotyczących wyliczania korekt finansowych i zasady proporcjonalności w związku z zastosowaniem korekt wszystkich zadeklarowanych do zwrotu wydatków;
 - Naruszenie procedury rozliczania zgodności określonej w art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013, wskazówek dotyczących wyliczania korekt finansowych i zasady proporcjonalności w związku z określeniem podstawy zastosowania korekt w odniesieniu do projektów w okresie monitorowania.
2. Zarzuty dotyczące wyłącznie kwot wyłączonych z finansowania przez Unię na podstawie uchybień w kluczowym mechanizmie kontroli „Odpowiednia ocena racjonalności kosztów” – wydatki związane z komisją oceniającą:
- Naruszenie procedury rozliczania zgodności określonej w art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013, art. 12 rozporządzenia delegowanego nr 907/2014 i zasady pewności prawa w związku ze wskazówkami dotyczącymi wyliczania korekt finansowych przy zastosowaniu metodologii wyliczania korekt finansowych;
 - Naruszenie zasady proporcjonalności w związku z wysokością zastosowanych przez Komisję korekt finansowych.

**Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2018 r. – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) /
Komisja**

(Sprawa T-25/18)

(2018/C 104/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat B. Kloostra)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 7604 final, z dnia 9 listopada 2017 r., w której częściowo odmówiono stronie skarżącej dostępu do dokumentów dotyczących opracowywania rozporządzeń delegowanych w sprawie kryteriów naukowej oceny substancji zaburzających gospodarkę hormonalną;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym przyjmując zaskarżaną decyzję Komisja naruszyła oraz błędnie zastosowała art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾.
 - Komisja naruszyła oraz błędnie zastosowała art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, stosując go do informacji dotyczących zakończonego procesu podejmowania decyzji.
 - Komisja naruszyła oraz błędnie zastosowała art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ nie dokonała wystarczająco ścisłej interpretacji powodów odmowy i nie zastosowała ich w ścisły sposób oraz nie wykazała by ujawnienie miało poważnie naruszyć proces podejmowania decyzji.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym przyjmując zaskarżaną decyzję Komisja naruszyła oraz błędnie zastosowała art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 oraz art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001.
 - Komisja naruszyła oraz błędnie zastosowała art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 oraz art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 nie dokonując szczegółowej i jednostkowej oceny dokumentów, do których odnosił się wniosek o udzielenie dostępu i nie uzasadniając w odniesieniu do każdego, konkretnego dokumentu z jakiego powodu dokument ten nie może zostać ujawniony, a także nie dokonując wystarczająco ścisłej interpretacji powodów odmowy przewidzianych w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001. Ponadto Komisja naruszyła wyżej wymienione przepisy, ponieważ nie zachowała równowagi pomiędzy szczególnym interesem, polegającym na ochronie procesu podejmowania decyzji a interesem ogólnym, polegającym na ujawnianiu informacji o środowisku, a także z tego względu, że niewystarczająco uzasadniła swą odmowę.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja popełniła błąd nie uwzględniając, okoliczności że za ujawnieniem żądanych informacji przemawia nadrzędny interes publiczny.
 - Z uwagi na istotną zmianę polityki, która nastąpiła w trakcie procesu podejmowania decyzji oraz istotną zmianę projektu kryteriów naukowych, które zostały ustalone w trakcie tego procesu, zachodzi nadrzędny interes publiczny przemawiający za ujawnieniem żądanych informacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U 2001 L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2018 r. – Asahi Intecc / EUIPO – Celesio (Celeson)

(Sprawa T-36/18)

(2018/C 104/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Asahi Intecc Co. Ltd (Nagoya, Japonia) (przedstawiciel: T. Schmidpeter, lawyer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Celesio AG (Stuttgart, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską w odniesieniu do znaku towarowego „Celeson” – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 254 798